

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **B. K.**, zastoupený JUDr. Radomírem Linkensederem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 2a, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2008, č. j. 57 Ca 2/2008 – 8,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2008, č. j. 57 Ca 2/2008 – 8, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2007, č. j. KUJI 44075/2007, sp. zn. PS 5962/2007 PS/130/IP/2, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou ze dne 16. 4. 2007, č. j. OD/1587/06/ZK. Předmětným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. h) a l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a z přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 10. 1. 2008, č. j. 57 Ca 2/2008 - 6, doručeným zástupci žalobce dne 16. 1. 2008, byl žalobce vyzván, aby do 15 dnů ode dne jeho doručení předmětnou žalobu doplnil tak, aby byl přiložen stejnopis napadeného rozhodnutí. Zároveň byl žalobce poučen ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady, jejichž

odstranění soud nařídil a jež brání dle krajského soudu věcnému vyřízení podání, bude jeho žaloba odmítnuta.

Žalobce na výzvu soudu napadené rozhodnutí ve stanovené lhůtě (tj. do 31. 1. 2008) ke své žalobě nedoplnil. Dle krajského soudu se jednalo o takový nedostatek podmínek řízení, pro nějž nelze v řízení pokračovat. Soud proto žalobu dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Usnesení krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) včasnou kasační stížností, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení s tím, že ke kasační stížnosti připojuje opis předmětného žalobou napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v rozsahu vymezeném v § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a shledal kasační stížnost důvodnou.

Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, směřuje-li kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby, jak je tomu i v daném případě, přichází pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby. V předmětné kasační stížnosti není tento důvod zcela zřetelně formulován, z jejího obsahu však lze dovodit, že stěžovatel brojí proti důvodu odmítnutí žaloby, jenž měl spočívat v nepředložení opisu žalobou napadeného rozhodnutí správního oránu.

V posuzované věci krajský soud dospěl k závěru, že žaloba neměla potřebné náležitosti vyplývající z § 71 odst. 2 s. ř. s., neboť k žalobě nebylo připojeno, a to ani po výzvě krajského soudu, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, což mělo představovat takovou vadu žaloby, pro níž nebylo možno v řízení pokračovat. Ustanovení § 71 odst. 2, věta první s. ř. s. uvádí: „K žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí.“ Je tedy skutečně zákonnou povinností žalobce přiložit k žalobě opis (tj. kopii) napadeného rozhodnutí žalovaného (nikoliv stejnopis, jak nesprávně dovozoval krajský soud), přičemž tato kopie slouží krajskému soudu k usnadnění dalších procesních úkonů v řízení před tím, než si vyžádá od žalovaného správní spis, který samozřejmě obsahuje originál napadeného správního rozhodnutí.

Jak však již správní soudy opakovaně judikovaly, není samotné nesplnění této povinnosti, na rozdíl od absence některých jiných náležitostí žaloby dle § 71 s. ř. s., již z povahy věci důvodem k odmítnutí žaloby, neboť sama absence kopie napadeného správního rozhodnutí nemůže založit nedostatek podmínek řízení ve smyslu § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jak konstatoval již Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 22. 1. 1993, č. j. 6 A 6/93 - 9, (publikováno in: Správní právo, 4/1993, str. 342), žalobce je povinen připojit k žalobě jako její součást napadené rozhodnutí. Neučiní-li tak ani přes výzvu soudu, obstará si soud toto rozhodnutí sám, avšak na náklady žalobce. Tento názor setrvale zastává při řešení obdobných případů i Nejvyšší správní soud (např. rozsudek ze dne 9. 5. 2007, č. j. 3 Azs 106/2006 - 36, či rozsudek ze dne 10. 10. 2008, č. j. 4 Ads 45/2008 - 38, oba přístupné na www.nssoud.cz).

V posuzované věci je zřejmé, že i když stěžovatel neprojevil dostatečnou součinnost k odstranění předmětného nedostatku své žaloby, bylo v této žalobě srozumitelně a zřetelně označeno napadené rozhodnutí žalovaného, takže krajský soud nemohl mít důvodné pochybnosti o tom, proti jakému rozhodnutí žaloba směřuje (k opačné situaci srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2008, č. j. 6 Ads 133/2007 - 51, www.nssoud.cz). Za takových okolností mohl krajský soud rovnou vyžádat od žalovaného správní spis, či pokud by to

z jakéhokoli důvodu považoval za účelné, mohl si vyžádat od žalovaného nejprve kopii žalobou napadeného rozhodnutí.

V žádném případě však nepředložení opisu žalobou napadeného rozhodnutí nepředstavovalo důvod pro odmítnutí žaloby dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby, jímž bylo stěžovateli odepřeno ústavně zaručené právo na meritorní přezkum rozhodnutí správního orgánu, je tudíž třeba považovat za nezákonné.

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud povinen, budou-li ve věci splněny veškeré další podmínky řízení, přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí dle žalobních námitek.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu